

- پنج‌شنبه ۱۹ خرداد ماه ۱۴۰۱**
- سال دوازدهم - شماره ۲۳۱۷**

سیهرغرب، گروهِ ریحانه‌آفرینش - طاهره ترابی‌مهوش؛ در بررسی وضعیت زیرساخت‌های ورزشی روستاهای نهاوند مشخص شد زنان از جایگاه در عرصه ورزش روستایی برخوردار نیستند.

نقش روستاها در فرایند توسعه اقتصادی، اجتماعی و سیاسی در مقیاس محلی، منطقه‌ای و بین‌المللی و پیامدهای توسعه‌نیافتگی مناطق روستایی، موجب توجه بیشتر به توسعه روستایی شده است.

در اندیشه بسیاری از محققان، توسعه روستایی مقدمه توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و نیز مؤخر آن در سطح ملی قلمداد می‌شود.

بی‌توجهی و به فراموشی سپردن روستاییان که نیروهای مولد و مؤثر در توسعه اقتصادی هستند و ضعف امکانات زیستی سبب مهاجرت‌های شدید روستاییان به شهر می‌شود.

این مسئله، نه‌تنها سبب تنزل و انحطاط نسبی روستاها و فاصله گرفتن روستاییان از هویت فرهنگی و بومی خود می‌شود، بلکه مشکلات عده‌های را سد راه مسئولان و برنامه‌ریزان شهری می‌کند؛ بنابراین ضروری است به ارتقای کمی و کیفی سطح زندگی در نواحی روستایی و تأمین نشاط و سلامت جسمانی و روانی روستاییان توجه کافی شود.

جاذبه نداشتن و فقدان روحیه نشاط و شادابی برنامه‌های اوقات فراغت و کمبود امکانات و شرایط لازم برای گذراندن اوقات فراغت باعث شده، بسیاری از روستاییان اوقات فراغت خود را به بطالت بگذرانند. اگر به این مسئله توجه کافی و شایسته نشود، نه‌تنها مشکلات روحی، روانی و افسردگی جامعه روستایی را به‌دنبال خواهد داشت، بلکه در درازمدت باعث به‌وجود آمدن انواع آسیب‌های اجتماعی می‌شود که هم به‌صورت فردی و هم به‌صورت اجتماعی بروز می‌کند. ورزش به‌عنوان نیاز فردی، ضرورتی اجتماعی و یکی از عوامل ارزشی مطرح در جامعه، از فعالیت‌هایی است که برای اوقات فراغت مناسب بوده و با کاهش خستگی‌های جسمانی و روانی، روح همکاری، تعاون و همبستگی را در افراد تقویت می‌کند و اثرات بسیار مفید آموزشی و تربیتی دارد.

با توجه به اینکه زنان ارتباط مستقیمی با زندگی نیمی از افراد جامعه پیدا می‌کنند و به‌عنوان گروهی که سهم مهمی در توسعه جامعه دارند،

باید از سلامت کامل برخوردار شوند، سلامت هر یک از اعضای جامعه به‌ویژه زن مستقیماً بر تصویر کلی سلامت خانواده تأثیر می‌گذارد. بنابراین با توجه به شرایط خاص زنان روستایی جایگاه ورزش در زندگی می‌تواند سبب‌ساز سلامتی جسم و روح، بازیابی سلامتی در افرادی که در تأثیر فعالیت‌های سخت آسیب دیده‌اند، افزایش اعتماد به‌نفس، پیشرفت تحصیلی، بهبود کارایی آنان در زمینه خانه‌داری و تربیت فرزندانشان و نظیر آن‌ها شود.

این در حالی است که ورزش نوعی فعالیت جسمانی است که زاینده تفکر انسانی بوده و همزمان با زیستن و تعامل با انسان‌های دیگر، معنا یافته است، فعالیت‌های ورزشی می‌تواند تغییرات جدیدی در سبک زندگی به‌وجود آورد، در این میان زنان و دختران روستایی بخش مهمی از این جمعیت محسوب می‌شوند؛ که در جوامع روستایی، با مشکلات و نابرابری‌هایی مانند نداشتن دسترسی به امکانات آموزشی برابر با مردان، فرصت‌های شغلی نابرابر، فقر و درآمد نابرابر، تنش‌های بیشتر و ایفای نقش‌های متعدد خانوادگی و تضاد در این نقش‌ها مواجهند که تربیت بدنی و ورزش را نیز می‌توان به آن اضافه کرد.

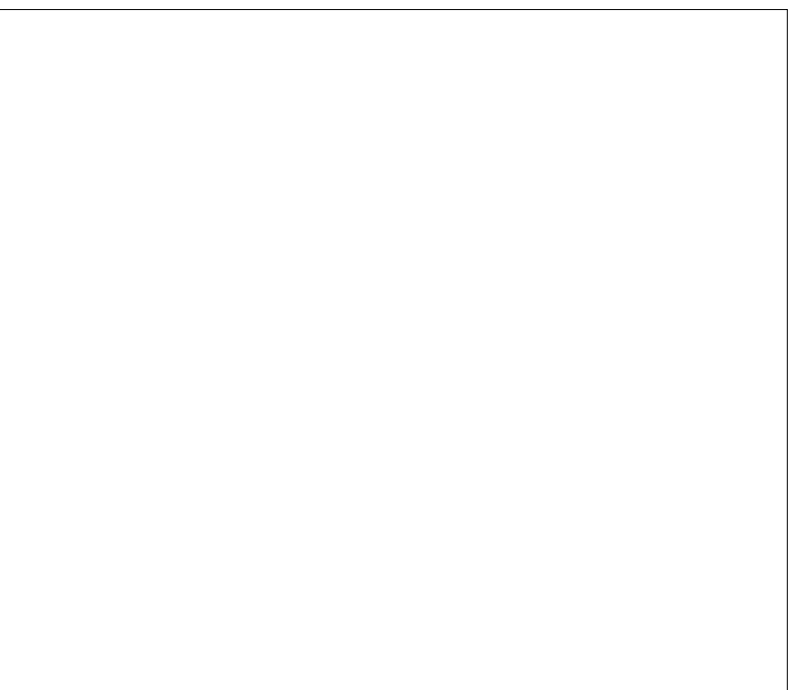
بر این اساس باتوجه به اهمیت موضوع برآن شدیم تا در خصوص وضعیت زیرساخت‌های ورزشی بانوان در روستاهای نهاوند گفت‌وگویی را با تنی چند از دهیاران این منطقه و نیز معصومه پیردهقان؛ معاون ورزش بانوان اداره کل ورزش و جوانان استان همدان ترتیب دهیم که در ادامه می‌خوانید:

دهیار روستای باباقاسم با بیان اینکه متأسفانه با وجود بزرگی این روستا و داشتن موقعیت آن یعنی دارا بودن جایگاه مرکزیت دهستان گاماسیاب، سرانه ورزشی آن صفر است، گفت: مسئله این است که سال ۹۵ کلنگ سالن ورزشی در این روستا به زمین شده و هر از چندگاهی مسئولان با حضور در این مجموعه و گرفتن عکس یادگاری در کنار آن وعده پیشرفت فیزیکی بیشتر را طی این سال‌ها می‌دادند اما متأسفانه بعد از گذشت ۶ سال هنوز دور چینی آن نیز به پایان نرسیده است.

مهدی اسکری با تأکید بر اینکه با وجود چندین بار نامه‌نگاری و پیگیری و حتی ارسال نامه به وزیر کار به جایی نبرده‌ایم تشریح کرد: درواقع اکنون برای مردان نیز زیرساخت ورزشی نداریم چه

ریحانه‌آفرینش - اقتصادی

زنان؛ فراموش شدگان ورزش روستاهای نهاوند

برسد به بانوان.

وی با بیان اینکه سرانه ورزشی در روستاها متأسفانه به فراموشی سپرده شده و این وضعیت برای بانوان اسفبارتر است زیرا به طور کامل نادیده انگاشته می‌شوند، تشریح کرد: مسئله این است که «باباقاسم» به‌عنوان مرکز دهستان می‌تواند به ۱۴ روستای اطراف خود خدمت‌رسانی کند.

وی با اشاره به اینکه در حال حاضر تعدادی از بانوان روستا در نبود محل برای ورزش در خارج از محیط روستا به‌صورت گروهی هر از چندگاه اقدام به پیاده‌روی می‌کنند گفت: به‌نظر می‌رسد در تخصیص اعتبارات برای زیرساخت‌های ورزشی

ابراهیم رزاقی؛

فروش نفت خام منشأ مصرف‌گرایی در ایران

که خواستند می‌توانند ما را تحریم یا حذف کنند. بنابر فرموده امام (ره) باید از متخصصان خود قدردانی کنیم، آنان را تشویق کرده و از ورود کالاهای مصرف‌ساز و خانه برانداز جلوگیری کنیم و به آنچه داریم بسازیم تا خود همه چیز بسازیم. ببینید چیزی را که تولید می‌کنیم کیفیتش نسبت به مشابه خارجی چگونه است؟ خیلی پایین. اگر این کار را نکنیم باید تولیدات خارجی را مصرف کنیم. پس استقلال نخواهیم داشت، بیکاری زیاد خواهد بود، فقر زیاد خواهد بود، بعد دیگر ما هویتی نداریم.

الگوی کشورهای موفق در این زمینه چه بوده است؟

کشورهای موفق شدند که سه قطب را با هم متحد کردند: «تولیدکننده»، «کارگری که خوب تولید کند» و «مصرف‌کننده». اگر بخواهیم قطب چهارمی را نام ببریم، «دولت حامی» این سه خواهد بود. ولی نگاه کنید ببینید در کشورهای جهان سوم چه چیزی اتفاق افتاده؟ تحت تأثیر آن شعار «ما کالای باکیفیت و ارزان می‌خواهیم!» بین مصرف‌کننده و تولیدکننده داخلی اختلاف افتاده، بین تولیدکننده و کارگرس هم اختلاف افتاده، چرا؟ چون تولیدکننده سود سرمایه‌داری را می‌خواهد و دولت هم که درآمد نفت دستش است بیشتر به فکر مصرف است تا تولید. ای کاش دولت به فکر مصرف داخلی از تولید داخلی بود! اگر این بود ما حالا یک کشور صنعتی شده بودیم، مثل رویکردی که درباره صنایع دفاع‌مان داشتیم. اما دولت نفت را می‌فروشد با دلار ارزان، از خارج کالا وارد می‌کند و مرتباً زیربناهای اقتصادی به‌وجود می‌آورد برای واردات و مصرف کالای خارجی!

از طرف دیگر هم در تمام دنیا به جز چند کشور نفتی درآمد دولت از مالیات‌هاست، واردات و دلالی از اشکالات مهم اقتصاد ایران به‌شمار می‌رود، وقتی خود دولت می‌گوید همه چیز ارزان می‌شود یعنی دلار ارزان می‌شود و همه صبر می‌کنند از دلار ارزان‌تر استفاده کنند.

در تمام زمینه‌ها به نوعی باید گفت آگاهانه یا غیرآگاهانه دولت دست روی دست گذاشته و با مشکلات مبارزه نمی‌کند. ابتدا باید دید مشکلات چیست سپس متناسب با آن‌ها واکنش نشان داد. در جنگ اقتصادی به گونه‌ای عمل شده که ایران را به زانو درآوردن تا از تمام آرمان‌هایش بگذرد و تمام آنچه امید در دل ده‌ها میلیون مسلمان به‌وجود آورده از بین ببرد و با آمریکا تبانی کند.

سؤال این است که چگونه طبقاتی که دچار

عنوان‌شده در خصوص ورزش بانوان در روستا گفت: هرچه در روستا به‌عنوان زیرساخت ورزشی احداث و یا تجهیز می‌شود باید به طور مساوی در اختیار بانوان و مردان قرار گیرد.

معصومه پیردهقان با اشاره به دایر کردن خانه‌های ورزش در روستا گفت: حتماً پیگیری لازم را برای ایجاد چنین زیرساخت‌هایی در روستاهای عنوان‌شده خواهیم داشت.

وی با اشاره به اینکه یکی از مشکلات برای ورزش بانوان حضور مربی در روستا بود بدین منظور تربیت مربی از طریق به‌کارگیری ظرفیت بومی در روستا از سوی استان به‌صورت الگو در سطح کشور در وزارتخانه مطرح و مورد تأیید قرار گرفته و به اجرا درآمده است تصریح کرد: این امر بیانگر توجه ما به ورزش بانوان است.

مع الوصف با توجه به آنچه گفته شد به‌نظر می‌رسد ورزش بانوان روستایی در شهرستان نهاوند همچون دیگر خدمات زیرساختی در روستاهای این شهرستان زیر پونز توجهات متولیان امر قرار گرفته و از دید مسئولانی همچون مدیر کل امور بانوان استانداری همدان به‌عنوان مدیر عالی‌رتبه استان در حوزه زنان و نیز مدیر کل ورزش و جوان به‌عنوان مدیر ارشد اجرایی وزارتخانه ورزش و جوانان مغفی است به طوری که مسئول مربوطه بی‌ربط‌ترین پاسخ مربوطه را در واکنش به سؤالات ارائه داد چراکه الگو قرار گرفتن استان همدان برای تربیت مربی در سطح ملی وقتی در روستاهای یک شهرستان زیرساختی از سوی اداره کل ورزش و جوانان فراهم نیست دردی را دوا نمی‌کند و یا اینکه اگر من به‌عنوان خبرنگار به شرایط بغرنج سرانه ورزشی روستاهای شهرستان نهاوند نمی‌پرداختم گویا مدیر کل امور بانوان استانداری توجه به ورزش بانوان در روستاها برایش محلی از اعراب ندارد.

زیرا این برگزار در بهمن‌ماه سال ۹۸ در شورای ورزش همگانی همدان اظهار کرد زیرساخت‌های خوبی در ورزش روستایی ایجاد شده اما در

برخورداری از مربیان مجرب برای آموزش بانوان در این بخش با کمبودها مواجه هستیم.

وی اشاره کرده بود ایجاد زمینه‌های لازم برای ترغیب زنان خانه‌دار به ورزش نیز باید جزو محورهای اصلی توسعه ورزش استان قرار گیرد چراکه تقویت این بخش بسیار حایز اهمیت است غافل از اینکه گویا تنها در روستاهایی که وی از آن‌ها بازدید کرده زیرساخت وجود داشته و نمی‌توان شرایط را عادی و مطلوب قلمداد کرد.

سیهرغرب، گروه اقتصادی - طاهره ترابی‌مهوش؛ استاد اقتصاد بان‌شنسته دانشگاه تهران با اشاره به اینکه منشأ مصرف‌کننده در ایران از فروش نفت به‌صورت خام کلید خورد؛ گفت: تأکید بر عقب نگه داشتن ایران در عرصه صنعت نمود باز این مسئله است.

بر همد سال میلیونها تومان در بخش‌های مختلف صرف اموری می‌شود که شاید ضروری نیست و بیشتر جنبه مازاد دارد، در دنیای جدید کالاها و اشیا از شکل سنتی خود به‌عنوان ابزاری برای رفع نیازها خارج شده و به‌عنوان نماد و نشانه‌ای بر شخصیت اجتماعی و به‌مثابه ابزاری جهت نشان دادن منزلت اجتماعی مورد توجه مصرف‌کننده قرار می‌گیرد و متأسفانه در جهان امروز مصرف به‌عنوان یک وسیله هویت‌ساز معرفی شده و مصرف‌کننده با مصرف و نمایش دادن کالاهای تحت تملکش، در صدد خلق و حفظ هویت خویش است.

مصرف‌کننده در واقع به سمت الگوی مصرفی هویت‌بخش و مصرف متظاهرانه روی آورده است؛ این فرهنگ که مصرف را معیار و ملاک شخصیت و کالا را وسیله هویت‌بخشی در نظر گرفته، موجب افزایش مصرف و پدید آمدن نوعی مسابقه مصرف در میان افراد و جوامع شده است، بر همین اساس یکی از مواردی که تأثیر زیادی در تغییر سبک زندگی ایرانیان داشته و آثار متعدد اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی نیز بر جای گذاشته، مسئله مصرف‌گرایی و تغییر الگوی مصرف کالاها و خدمات در میان ما مردم است.

بر این اساس با توجه به اهمیت موضوع برآن شدیم تا گفت‌وگویی با ابراهیم رزاقی، اقتصاددان برجسته ایرانی ترتیب دهیم که در ادامه به‌صورت پرسش و پاسخ می‌خوانید:

موضوع این گفت‌وگو پرداختن به موضوع تغییر الگوی مصرف تا خرید نخواهد در ایران با نگاه اقتصادی که موفق نمی‌شود، ولی آرام آرام بفرمایید با نگاه اقتصادی و وابستگی و علاقه به خرید کالا بیش از نیاز از کجا آغاز شده است؟

مبانی اقتصاد نوین مبتنی بر عبور از دین است، ۱۰۰ سال پیش مبانی فضای اقتصادی کشور ما دینی بوده و مردم بر اساس نیاز خرید می‌کردند اما با بروز و ظهور نگرش سرمایه‌داری در غرب، در ایران نیز این فرهنگ به‌زور پیاده شد، ابتدا به‌نظرمی‌آمد که موفق نمی‌شود، ولی آرام آرام با نفوذ سرمایه‌داری غربی در ایران این روند به فرهنگ ما هم سرایت کرد، اما تا دوره ملی شدن نفت ما می‌بینیم که خیلی تغییری اتفاق نیفتاده و ایرانی‌ها به جز عده‌ای، هنوز آن فضای دینی را حفظ می‌کنند به طوری که تا آن برهه زمانی قالب